

opinie

Studentenwoningen

Creatieve oplossingen om te wonen

Jarmo Berkhout en Michiel Stapper

lijsttrekker en voorzitter jongerenpartij Nieuwe Amsterdamse Toekomst

'Waar moeten al die Amsterdammers straks wonen' (*Trouw*, 26 februari). Dat vragen wij ons ook af. En met ons veel andere jonge Amsterdammers vandaag, maar ook een hoop nieuwe stadgenoten in de toekomst.

Als student en net-afgestudeerde hebben wij ondervonden hoe moeilijk het is om een woning te vinden in de hoofdstad. En nog dagelijks zien ook wij de problemen die medestudenten en starters ondervinden op de woningmarkt.

Schattingen tonen aan dat er op dit moment minimaal structureel achtduizend studentenwoningen te kort zijn in Amsterdam en dit tekort zal de komende vier jaar met het verdwijnen van tijdelijke complexen met zo'n vijfduizend eenheden stijgen. Tegelijkertijd is de gemiddelde huurprijs op dit moment 493 euro voor een kamer van vijftien vierkante meter. Een absurd hoge prijs.

Er zijn ambitieuze oplossingen mogelijk die ook nog realistisch zijn om het (groeierende) woningtekort in Amsterdam op te lossen. Zo staat er op dit moment zo'n 1,2 miljoen vierkante meter aan kantoorruimte leeg in Amsterdam. Dit zijn 80.000 kamers van vijftien vierkante meter! Alleen al met een klein gedeelte van deze loze ruimte is het woningtekort onder studenten opgelost. Daarnaast zou deze ruimte goed gebruikt kunnen worden voor andere doeleinden, bijvoorbeeld voor jonge ondernemers.

Om starters tegemoet te komen moet de vrije huursector worden uitgebreid en beperkende regelgeving, zoals onredelijke inkomenseisen, worden aangepast. Maar ook moet het sociale huursysteem worden opengemaakt door 10 procent van de sociale huurwoningen middels loting beschikbaar te stellen aan studenten en starters. Starters vallen vaak net in het gat tussen de vrije sector en de sociale huur. Tevens vinden wij dat onlangs aangescherpte regelgeving rondom woningdelen juist versoepeld moet worden; volgens de nieuwe regels woont 80 procent van de woningdelers nu illegaal.

Verloot sociale huurwoningen onder starters en studenten

De opinie in Europa wordt weer, alsof oude tijden herleven, beheerst door anti-Russische gevoelens, schrijft **Marie-Thérèse ter Haar**.

Na het gecompliceerde Nederland-Ruslandjaar duikt het vijandbeeld 'Rusland' nog weer sterker op. De focus ligt nu

op Oekraïne, waarvan de president is verjaagd en de oppositie een pro-westerse koers wilde.

Natuurlijk gun je al die Oekraïners onze waarden en normen, democratie, vrede en welvaart. Maar het Westen kan haar beloftes op economisch en politiek gebied helemaal niet waarmaken. Daarbij hebben we zwaar onderschat hoe we Rusland daarmee hebben getergd.

Westerse media staan weer in het teken van Russische agressie en anti-Russische gevoelens. Het gezegde 'waar twee vechten, hebben er twee schuld' lijkt voor het Westen niet op te gaan. Wij, de Europeanen, zijn ervan overtuigd het gelijk aan onze kant te hebben en zijn erop gebrand om onze waarden verder uit te dragen.

We zullen en moeten democratie brengen en we willen de Oekraïners daarin per se steunen. Net als bijvoorbeeld in de koloniale tijd komt het niet in ons op dat we bij ons zendingswerk soms ook onze hand overspelen.

Zo lijkt de Westerse emotie over Rusland weinig ruimte te bieden voor cultuur-historische achtergronden of geopolitieke belangen. Juist nu is het belangrijk om eerst de vraag te stellen waarom de Russen zo 'narrig' reageren?

Het spookbeeld van 'de Russen komen' is van generatie op generatie aan ons doorgegeven. Zelfs kritische media slikken deze eenzijdige beeldvorming vaak voor zoete koek, wat op de lange duur verstrekken en kwalijke gevolgen kan hebben. In menige beschouwing zijn de Russen ervan beschuldigd dat zij alleen een 'staatstelevisie' kennen, terwijl er in werkelijkheid veel kritische Russische programma's en sceptische journalisten zijn. Daarnaast heb ik in de Nederlandse en andere westerse media de afgelopen dagen weinig kanttekeningen gehoord bij de toon van de berichtgeving in de eigen media of op de eigen regeringsleiders die hun gedachtegoed als waarheid zien.

Opgeheven vingertje

Als er eerder was ingezoomd op Ruslands ergernis, dan zouden de oorzaken van het narrig reageren van de Russen duidelijk zijn geworden. Dat bijvoorbeeld westerse regeringen asiel hebben verleend aan oligarchen die in Rusland berecht hadden moeten worden. Dat de Navo verder oostwaarts kon oprukken, terwijl Navo-secretaris-generaal Manfred Wörner Gorbatsjov ooit de garantie gaf dat dit niet zou gebeuren. Dat, toen Rusland ervoor openstond om bij de Navo te komen, de Russen van het Westen te horen kregen dat er voor hen geen plaats was. Dat de Europese Unie de afgelopen jaren meerdere afspraken, zoals onlangs het associatieverdrag van Oekraïne, niet is nagekomen.

Bovenal irriteert het de Russische

regering dat zij van het Westen altijd het opgeheven vingertje zien.

Blijde Russen maken pret in Sint-Petersburg. FOTO REUTERS

regering dat zij van het Westen altijd het opgeheven vingertje zien.

Het kwam Europa in de jaren negentig goed uit dat Rusland zwak was en eigenlijk wilden we dat vooral zo houden. Daarbij stond Jeltsin voor democratie en vrijheid, maar wat is vrijheid zonder eerste levensbehoeften, maar met chaos en maffiosipraktijken?

Wat je ook van Rusland wilt zeggen, het land is tenminste weer op de rails (met alles wat daar nog moet gebeuren), terwijl buurland Oekraïne daarin nog een lange weg te gaan heeft. Is het niet ook in Europa's belang om een stabiel Rusland aan onze grens te hebben?

Het Westen gaat echter onvermoeid door met haar 'zendingswerk' en lijkt niet te willen begrijpen dat 1000 jaar ervaring met democratie en mensenrechten niet in een paar jaar geïmplementeerd kan worden in de genen van de Russen danwel de Oekraïners.

Het Westen heeft te maken met de gevolgen van eigen gedrag en de geopolitieke belangen van Rusland. Rusland laat zijn spierballen zien met betrekking tot zijn belangen op de Krim. Het is machtsvertoon, maar kundige ministers en regeringsleiders zullen dit hopelijk niet laten escaleren.

Dreigende taal zal in deze fase juist de Euraziatische opmars in Rusland

doen versnellen, want er is in Rusland een steeds grotere groep mensen, de Euraziaten, die hun vizier richten op het Oosten. China, Japan, Zuid-Korea en de Aziatische wereld worden steeds belangrijkere handelspartners van de Russen. Een te bedisselend Europa zal dus niet al te veel indruk maken, maar eerder extra kwaad bloed zetten en barricades opwerpen.

Hopelijk zijn we in Europa niet te naïef om te denken dat de Oekraïners een democratie met een markteconomie en rechtspraak in een paar jaar tot bloei kunnen laten komen. Democratische processen gaan geleidelijk.

Rijke stiefbroer

Met alle respect voor de prachtige Slavische cultuur, op economisch en politiek gebied zullen de Oekraïners het nu zelf moeten waarmaken, wat geen sinecure zal zijn. Zo hadden de Oost-Duitsers 25 jaar geleden veel verwachtingen. Hoe moeilijk bleek voor hen de werkelijke overgang van een communistische naar een kapitalistische denkwijze. En dan had Oost-Duitsland nog een sterke, rijke broer met eeuwenlange ervaring met democratie en markteconomisch denken.

Kan de EU die rijke stiefbroer voor Oekraïne zijn zonder afstemming met de echte broer?

Marie-Thérèse ter Haar

Ruslandkenner, directeur bureau Empirique, organisatie voor het kweken van wederzijds begrip tussen West-Europa en bewoners van de voormalige communistische landen, organiseert lezingen en reizen over en naar Rusland.